

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavei Toratêha sous l'égide de Rav Israel Abib

Complément à l'étude du Daf Hayomi

BABA BATRA 144

דף קמד

א. אדם גדול שירש, והשביח בנכסי יתומים.

ב. אשה יורשת שהשביחה.

ג. המשיא אשה לבנו בבית.

ד. אחים השותפים שנפל אחד מהם לאומנות או חלה או הלך ללמוד.

ה. עשה שושבינות בחיי האב ומת.

א. היה אחד מהיורשים אדם גדול והשביח את הנכסים השביח לעצמו ולא לאמצע (שאינו עוזב תלמודו לטרוח לאחרים) ואע"פ שלא פירש שלעצמו טורח.

ב. אשה שיורשת עם היתומים (כגון שנשאת לאחי אביה וירשה עם היתומים את נכסי הסבא) והשביחה אם לא פירשה שלעצמה השביחה השבחה לאמצע ואע"פ שאין דרכה לטרוח בנכסים. אבל אם פירשה שלעצמה משביחה השבחה לעצמה ולא אומרים שמוחלת היא ליתומים.

ג. א, המשיא אשה לבנו בבית קנה את הבית. ודוקא בבנו הגדול, ושהשיאו ראשון, ואשתו הראשונה, ובתולה, שמתוך חביבותו גמר ומקנה לו.

ב, ייחד לו בית והיתה על גביו עליה, בית קנה עלייה לא קנה. בית ואכסדרה, או שני בתים זה לפני זה, ספק אם קנה שניהם.

ג, היה האב משתמש בבית לשמור שם חפציו ואפילו דבר מועט, לא קנה (הבן) את הבית.

ד, וזה אחד משלשה דברים שתקנו חכמים אע"פ שאינו דין תורה. ואלו הם: א, המשיא אשה לבנו בבית קנה את הבית. ב, הכותב נכסיו לאשתו לא עשאה אלא אפטרופוס בנכסים כדי שיכבדה (ולא קנתה כלום). ג, ראובן שאמר לשמעון מנה יש לי (מופקד) בידך תנהו ללוי, במעמד שלשתם קנה לוי בלא שום קנין אחר.

ד. א, אחים השותפים שמינה המלך אחד מהם מוכס (גובה מסים) או שוטר ומקבל ע"ז שטר, אם מינהו מחמת אחים כמנהג העיר לקחת מכל בית לזמן קצוב מוכס וכדומה, השטר לאמצע (ואע"פ שחריף יותר מאחיו). ואם מחמת עצמו מינהו שהוא חשוב וחריף ונבחר לאומנות המלך (ולא מפני שבקשו למנות מבית היתומים אחד מהם) השטר לעצמו.

ב. הלך אחד מהם ללמוד תורה או אומנות אין נותנים לו מזונות מהאמצע שאילו היה דר עמהם היה הבית מתברך בגללו, אלא נותנים לו ופוחתים כפי מה שנחסר מברכת הבית.

ג, חלה אחד מהם בפשיעה מתרפא משל עצמו. באונס מתרפא מהאמצע.

ה. משנה. האחים שעשו מקצתם שושבינות (שהביאו דורון לחתן, ועליו להחזיר כשהם ישאו אשה) בחיי האב ומת האב, חזרה שושבינות (שהבנים נשאו נשים) חזרה לאמצע (שדינה כמלוה מהאב ונגבית בבי"ד. אבל השולח מתנות לחבירו בלא חופה או שאין אוכל עמו אינה אלא מתנה בעלמא ואין נגבית בבי"ד).

ומקשה הגמרא מברייתא שחזרת השושבינות לאותו בן ולא לאמצע. ומתרת ג' תירוצים: א, כשגובים שושבינות מהיתומים שנשתלחה לאב, גובים מהאמצע. אבל כשהיתום גובה שושבינות ששלח האב על ידו וחזרה חזרה לו. תירוץ ב, שלח האב על ידו שושבינות בסתם, כשחזרת חזרת לאמצע. ואם פירש שתחזור לו חזרת לו. תירוץ ג, לעולם חזרת לו (ואפילו שלח בסתם) ומשנתינו, כגון שמת (אחרי ששמח עם החתן כל שבעה) וייבם אחיו את אשתו ויורש נכסיו המוחזקים בידו אבל השושבינות חזרת לאמצע דאינו מוחזק אלא ראוי לזכות בה.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés